

РЕШЕНИЕ

№ 149

гр. София, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ ГРАЖДАНСКИ, в закрито заседание на трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Камелия Първанова

Членове: Георги Иванов
Димитър Мирчев

като разгледа докладваното от Камелия Първанова Въззивно частно гражданско дело № 20221000503601 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.463, ал.2 ГПК.

Образувано е по жалба с вх. 615/10.03.2022г от „Митос 2013” ЕООД, представлявано от управителя М. Ф., срещу решение № 28/14.02.2022г, постановено по в.гр.д.№ 20221300500050 по описа за 2022г, по описа на ОС-Видин, с което е отхвърлена жалба на дружеството против разпределение от 7.01.2022г по изпълнително дело № 639/2020г по описа на ЧСИ С. Н. и е осъдено да заплати на „Инвестбанк” АД направените по делото разноски за възнаграждение на юрисконсулт в размер на 150лв., с доводи, че, е незаконосъобразно.

Сочи, че съдът не е съобразил, че съгласно чл.136, ал.1, т.1 от ЗЗД се удовлетворява предпочтително вземането за разноски по обезпечаване и принудително изпълнение, т.е. заплащат се тези разноски, които са направени от един кредитор в изпълнителното производство, но ползват и останалите кредитори и последните са си спестили тези разноски. На дружеството е разпределена сумата за разноските по присъединяването по дело № 639/2020г , а именно 156лв.-заплатена такса към ЧСИ и не е включена сумата за направените разноски в обезпечителното производство по ч.г.д.№ 16544/2020г по описа на СРС, която е присъдена в производството по гр.д.№ 18581/2020г. по описа на СРС, както и не е включена сумата за направените разноски по изп. дело № 1476/2020г по описа на ЧСИ С. Н.. Поддържа, че тези разноски се ползват с привилегията по чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД и ЧСИ е следвало да ги присъди при извършеното разпределение. Поддържа, че разноските са

направени във връзка с обезпечаването и принудителното изпълнение и се ползват и от останалите кредитори. Наложената от „Митос 2013г” ЕООД обезпечителна възбрана е първа по ред. Дружеството има качеството на присъединен вискател на основание чл.549, ал.1 ГПК и съгласно чл.457, ал.1 ГПК има същите права в изпълнителното производство и като първоначалният такъв. Претендира да се отмени обжалваното решение.

Ответната страна-„Инвестбанк” АД, представлявана от юрисконсулт П.С., е оспорила жалбата с доводи, че е неоснователна. Сочи, че жалбоподателят не е посочил в какво се изразяват пороците на обжалваното решение, а че следва да му се разпреди сума по чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД, произхождаща от направени разноси в друго производство. Поддържа, че правилно съдът е приел, че не се ползват с право на предпочтително удовлетворение по чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД присъдените разноси по осъдителния иск на вискателя срещу длъжника, разноските в заповедното производство, както и разноските по издаване на изпълнителен лист. С право на предпочтително удовлетворение се ползват вземанията на първоначалния вискател за разноските за обезпечението на иска срещу длъжника чрез налагане на заповест или възбрана върху събраното вземане на осребрената вещ, постъпленията, от които се разпределят, но когато в разпределението участва и присъединен кредитор със специална привилегия по чл.136, т.1, т.2, т.3 и 4 ЗЗД те се включват след тях в реда преди първата по ред обща привилегия, а когато в разпределението участват и кредитори с привилегия по чл.16, ал.3 ЗОЗ преди техния ред. С право на предпочтително удовлетворение се ползват разноските по исковете по чл.134 ЗЗД и чл.135 и ЗЗД независимо кой ги е извършил-първоначалният вискател или някой от присъединените вискатели.

Позовава се на т.6 от ТР № 2/26.06.2015г, постановено по т.д. № 2/2013г на ОСГТК на ВКС, съгласно което не се ползват с право на предпочтително удовлетворение по чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД разноси на присъединените вискатели, с изключение на тези по исковете по чл.134 и чл.135 ЗЗД, и само разноските, които първоначалният вискател е направил във връзка с пряката реализация на дадения изпълнителен способ. Разноските на жалбоподателя са по осъдителен иск на присъединен вискател и поради това не се ползват с привилегия по чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД.

Претендира да се остави без уважение въззивната жалба и да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, прецени изложените доводи в жалбата и отговора по нея, доказателствата по делото, и намира за установено следното:

Частната жалба е подадена в законоустановения срок, тъй като жалбоподателят е уведомен за постановеното решение на 2.04.2022г, а жалбата е заведена на 15.03.2022г. Същата е подадена от надлежна страна, против обжалваем съдебен акт и е допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Производството по изп. дело № 20208980400639 е образувано по молба от „Инвестбанк” АД срещу „К. транспорт и експедиция” ЕООД, К. В. К. и Ц. Р. К. за

принудително изпълнение на парично вземане по изпълнителен лист, издаден на 27.04.2020г от РС-София въз основа на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК, издадена на 27.04.2020г от РС-София по ч.гр.д.№ 13179/2020г, изпълнителен лист, издаден на 27.04.2020г от РС-София въз основа на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК, издадена на 27.04.2020г от РС-София по ч.гр.д.№ 13180/2020г по описа на същия съд и изпълнителен лист, издаден на 29.09.2020г от РС-София въз основа на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК, издадена на 29.09.2020г от РС-София по ч.гр.д.№ 24070/2020г по описа на същия съд. Вземането е обезпечено със законни ипотеки в полза на „Инвестбанк” АД. Проведена е била публична продажба от 28.08.2021г до 28.09.2021г и процесният имот е възложен в полза на купувача „Симон-ИК” ЕООД, като собственик на имота е „К. транспорт 2018” ЕООД-ипотекарен длъжник, придобил имота след вписване на ипотека.

Жалбоподателят е присъединен взыскател с предходно вписана възбрана върху отчуждения имот по изпълнително дело № 20208980400639 срещу ипотекаря по делото длъжник „К. транспорт 2018” ЕООД.

Въз основа на публичната продажба е събрана сумата от 77 800лв., внесена от обявения за купувач „Симон-ИК” ЕООД.

С постановление на ЧСИ С. Н. е извършено разпределение на сумата от 77 800лв., като в полза на взыскателя „Инвестбанк” АД са разпределени суми. Съдът е приел, че привилегировани вземания по реда на чл.136, т.1, т.1 от ЗЗД за разноси по принудителното изпълнение са 4 876.00лв. в полза на „Инвестбанк” АД, 156лв. в полза на присъединения взыскател „Митос 2013” ЕООД, представляващи направените по присъединяването разноси, 986.58лв. в полза на ЧСИ С. Н. за дължими по изпълнението такси, 3.60лв.-банкови преводи на основание т.31 от Тарифа за таксите и разноските към ЗЧСИ. По чл.136, т.2 от ЗЗД вземания на държавата за данъци върху определен имот или МПС-1501.12лв. в полза на Община Видин за неплатени данъци за продадения имот, по чл.136, т.3 от ЗЗД – вземания, обезпечени със залог или ипотека 70 371.61лв. в полза на взыскателя „Инвестбанк” АД, представляващи остатък от сумата и част от общо задължение по реда в полза на взыскателя.

Извършеното разпределение е обжалвано от взыскателя по изпълнителното дело „Митос 2013” ЕООД, в частта му, с която в реда по чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД не е включена сумата за направените разноси в обезпечителното производство по ч.гр.д.№ 16544/2020г по описа на СРС. С обжалваното решение № 28/14.02.2022г, постановено по дело № 20221300500050/2022г по описа на ОС-Видин, е отхвърлена жалбата. Прието е, че претендираните разноси от жалбоподателя не се ползват с привилегия по чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД.

Съгласно чл.460 ГПК при недостатъчност на събраната сума за удовлетворяване на всички взыскатели, съдебният изпълнител извършва разпределение на сумата, като се отделят суми за изплащане на вземанията, които са с право на предпочитително удовлетворение, а остатъкът се разпределя между останалите вземания по съразмерност.

В т.6 от ТР №2/26.06.2015г, постановено по т.д.№ 2/2013г на ОСГТК на ВКС е разгледан въпросът кои разноски на вискателите се удовлетворяват предпочтително.

По чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД с право на предпочтително удовлетворение се ползват вземанията за разноски по обезпечаването и принудителното изпълнение, както и за исковите по чл.134 и 135 ЗЗД-от стойността на имота, за който са направени, спрямо кредиторите, които се ползват от тези разноски. Същата е специална привилегия, която не винаги е първа по ред, тъй като е противопоставима само на тези от присъединените кредитори, които се ползват от отделните разноски и не за разноски по изпълнителното дело, а за разноски по подготовката и осъществяването на изпълнението върху определената вещ или парично вземане, т.е. на отделен изпълнителен способ. Не всички разноски по изпълнителното дело на първоначалния вискател, вкл. и тези за адвокатско възнаграждение попадат в хипотезата на чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД. Само тези разноски, които първоначалният вискател е направил във връзка с пряката реализация на даден изпълнителен способ, от която се разпределят постъпилите суми са с тази привилегия.

Наред с вземанията за различни разноски на първоначалния вискател в съответния ред попадат и някои от вземанията за разноски на присъединените вискатели.

С право на предпочтително удовлетворение се ползват вземанията за разноските по исковите по чл.134 и чл.135 ЗЗД независимо от това, кой ги е извършил-първоначалният вискател или някой от присъединените вискатели. Никакви други разноски на присъединени вискатели не се включват в този ред при разпределение. Разноските по образуваните от тях изпълнителни дела може да бъдат събрани по тези дела, доколкото по тях бъдат осъществени някакви изпълнителни способности, а съдебните разноски ще се прихванат от сумата, която се полага на всеки от тях по разпределението в удовлетворение на техните вземания съгласно чл.76, ал.2 ЗЗД.

Разноските на жалбоподателя „Митос 2013” ЕООД, които не са разпределени в реда по чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД, не са с характеристики на направени в производство по чл.134 и чл.135 ЗЗД, а са разноски по обезпечително производство по ч.гр.д.№ 16544/2020г по описа на СРС, присъдени в производство по гр.д.№ 18581/2020г по описа на СРС. Поради това възраженията на жалбоподателя се явяват неоснователни.

Поради съвпадане на изводите на двете съдебни инстанции решението на ОС-Видин, с което е отхвърлена жалбата срещу извършеното разпределение, се явява правилно и следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.3 ГПК следва да бъде осъдено „Митос 2013” ЕООД, представлявано от управителя М. Ф., да заплати на „Инвестбанк” АД с ЕИК 83663282 сумата от 150лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 28/14.02.2022г, постановено по в.гр.д.№ 20221300500050 по описа за 2022г на ОС-Видин.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК „Митос 2013” ЕООД, с ЕИК 202780004, представлявано от управителя М. Ф., ДА ЗАПЛАТИ на „Инвестбанк” АД с ЕИК 83663282 сумата от 150лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____